

รายงานผลการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพสมาชิกชมรม STRONG จิตพอเพียงด้านทุจริต
 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีงบประมาณ ๒๕๖๗
 ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๐.๐๐-๑๕.๐๐ น.
 ณ ห้องประชุมสำนักงานสาธารณสุขอำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ที่	ชื่อ	สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ปฏิบัติงาน
๑.	นายวสุพัชร์	แก้วกิม	สาธารณสุขอำเภอจุฬาภรณ์	สสอ.จุฬาภรณ์
๓.	นายเกียรติพร	แก้วกวน	นวก.สาธารณสุขชำนาญการ	สสอ.จุฬาภรณ์
๔.	นางพวงผกา	พันธุ์สนิท	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	สสอ.จุฬาภรณ์
๕	น.ส.เกศกนก	จรรย์รัตน์	นวก.สาธารณสุขชำนาญการ	สสอ.จุฬาภรณ์
๖	นางมุกดา	เพ็งจันทร์	จพ.ธุรการ	สสอ.จุฬาภรณ์
๗	น.ส.กระจาย	โอพริก	ลูกจ้างชั่วคราว	สสอ.จุฬาภรณ์
๘	นายเจริญ	สัจจร	ผอ.สต.สต.บ้านควนมุด	รพ.สต.บ้านควนมุด
๙	นายเกษมศักดิ์	ทองนุ่น	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	รพ.สต.บ้านควนมุด
๑๐	นางผกามาศ	ศรีอักษร	จพ.สาธารณสุขชำนาญงาน	รพ.สต.บ้านควนมุด
๑๑	นางจุรีย์	จันแก้ว	ลูกจ้างชั่วคราว	รพ.สต.บ้านควนมุด
๑๒	นายไชยยุทธ	มะเกลี้ยง	ผอ.รพ.สต.บ้านชะอวด	รพ.สต.บ้านชะอวด
๑๓.	นางอาภรณ์	นุรารักดี	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	รพ.สต.บ้านชะอวด
๑๔	นายวิรัตน์	สมัยแก้ว	จพ.สาธารณสุขชำนาญงาน	รพ.สต.บ้านสมควน
๑๕.	นางสาภรณ์	ธนาวุธ	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	รพ.สต.บ้านสมควน
๑๖.	น.ส.ปนัดดา	สุวรรณะ	นวก.สาธารณสุขชำนาญการ	รพ.สต.บ้านสมควน
๑๗.	นายคมศักดิ์	ทองอยู่	ผอ.รพ.สต.บ้านอายเลา	รพ.สต.บ้านอายเลา
๑๘.	นางสุพิช	ด้วงช่วย	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	รพ.สต.บ้านอายเลา
๑๙.	นางปิยรัตน์	ชลมูณี	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	รพ.สต.บ้านอายเลา
๒๐.	นางจินตนา	วิทยาพันธ์	นวก.สาธารณสุขปฏิบัติการ	รพ.สต.บ้านอายเลา
๒๑.	นายวรุฑ	พูลสวัสดิ์	จพ.สาธารณสุขปฏิบัติงาน	รพ.สต.บ้านอายเลา
๒๒.	น.ส.จิตติมา	สมาคม	จพ.ทันตสาธารณสุขปฏิบัติงาน	รพ.สต.บ้านอายเลา
๒๓.	น.ส.จุฬามาศ	เดชภักดี	ลูกจ้างชั่วคราว	รพ.สต.บ้านอายเลา
๒๔.	นายพัฒนา	พูนพจน์	ผอ.รพ.สต.บ้านกาโหนดเหนือ	รพ.สต.บ้านกาโหนดเหนือ
๒๕.	น.ส.วิลาวัลย์	บุญยงค์	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ	รพ.สต.บ้านกาโหนดเหนือ
๒๖.	นายวิระ	ชำนาญแป้น	จพ.ทันตสาธารณสุขปฏิบัติงาน	รพ.สต.บ้านกาโหนดเหนือ

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ที่	ชื่อ	สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ปฏิบัติงาน
๒๗.	น.ส.กิตติยาพร	พิเคราะห์	นักวิชาการสาธารณสุข	รพ.สต.บ้านกาโหนดเหนือ
๒๘.	น.ส.วรัญญา	ลิมอิฐ	นักวิชาการสาธารณสุข	รพ.สต.บ้านกาโหนดเหนือ
๒๙.	น.ส.อนุชสรุา	จโนภาส	ลูกจ้างชั่วคราว	รพ.สต.บ้านกาโหนดเหนือ

เปิดการประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

ประธานกล่าวเปิดการประชุม และนำเข้าสู่วาระการประชุม ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

๑.๑ เรื่องจากที่ประชุม คปสจ.

๑.๒ สร้างจิตสำนึกด้านทุจริตภายใต้แนวคิดจิตพอเพียงต้านทุจริตหรือโมเดล STRONG ปีงบประมาณ ๒๕๖๗

๑.๓ เผยแพร่เจตจำนงสุจริตของการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และนโยบายที่เคารพสิทธิมนุษยชนแลศักดิ์ศรีของผู้ปฏิบัติงานและของสาธารณสุขอำเภอจุฬาภรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงาน ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ จำนวน ๓ ประเด็น ได้แก่

๑.๓.๑ เจตนารมณ์การป้องกันการทุจริตในหน้าที่และบริหารหน่วยงานอย่างซื่อสัตย์ โปร่งใสเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล และประโยชน์สูงสุดของประชาชน

๑.๓.๒ เจตนารมณ์การป้องกันการทุจริตตามเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีค่าใช้จ่ายของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอจุฬาภรณ์

๑.๓.๓ เจตนารมณ์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ ทบทวนและรับรองรายงานการประชุมครั้งที่แล้ว

- ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่แล้ว

- ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อทราบ

๔.๑ นายเกียรติพร แก้วกวน นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้ดำเนินการชี้แจงเกี่ยวกับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ดังนี้

๔.๑.๑ ความเป็นมา

การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) เริ่มดำเนินงานตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และขยายขอบเขต ในปี ๒๕๕๗ ต่อมา ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ชาติ โดยเป็นกลไกและตัวชี้วัดสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามทุจริต ปี ๒๕๖๗ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนด ๑ ใน ๙ ตัวชี้วัดนโยบายกระทรวงสาธารณสุข ปีงบประมาณ ๒๕๖๘ (ตัวชี้วัดที่ ๘ ธรรมบาล)

๔.๑.๒ ตัวชี้วัด ITA ๒๕๖๗

- การเปิดเผยข้อมูล
- การจัดซื้อจัดจ้างและการจัดหาพัสดุ
- การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล
- การส่งเสริมความโปร่งใส
- การรับสินบน
- การใช้ทรัพย์สินของทางราชการ
- การดำเนินงานป้องกันทุจริต
- การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน
- การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร

๔.๑.๓ วัตถุประสงค์

- เพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และป้องกันปราบปรามการทุจริต
- เพื่อให้ผ่านตัวชี้วัด ITA ปี ๒๕๖๗ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐
- เพื่อให้มีผลสำเร็จของการขับเคลื่อนขมรม STRONG จิตพอเพียงต้านทุจริตสำนักงาน สาธารณสุข

อำเภोजุฬารณณ์

๔.๑.๔ กลวิธีการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ITA ของ สสอ.จุฬารณณ์ ปีงบประมาณ ๒๕๖๗

- แต่งตั้งคณะทำงานดำเนินงานจริยธรรมในสังกัด สสอ.จุฬารณณ์
- ขับเคลื่อนขมรมจริยธรรม STRONG จิตพอเพียงต้านทุจริตต่อจากปีที่แล้ว
- จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันปราบปรามการทุจริตประพหุมิติขอบ

แนวทางที่ ๑ ปลุกฝังวิถีคิด ปลุกจิตสำนึกให้มีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต

- ผ่านกระบวนการถ่ายทอดความรู้ การขับเคลื่อนหลักสูตรทุจริตศึกษาการปลูกฝังวิถีคิดในการแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนกับส่วนรวม SRRONG MODEL จิตพอเพียงต้านทุจริต

- ผ่านการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน

แนวทางที่ ๒ การป้องกันการทุจริตและประพหุมิติขอบ

- ผ่านการจัดจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต

- ผ่านมาตรการป้องกันการทุจริตในการบวนการเบิกจ่ายตามสวัสดิการรักษายาบาล

ข้าราชการ การใช้อย่างสมเหตุสมผล ตรวจสอบภายใน

- มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพหุมิติขอบในระบบราชการ
- มาตรการการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ การให้หรือการรับของขวัญ
- มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน
- ขับเคลื่อนขมรมจริยธรรมตามกรอบการขับเคลื่อนของ สป.
- ดำเนินงานตามแผน โดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดอบรมในเวทีประชุม จนท. เดือนละ ๑ ครั้ง
- ติดตามประเมินผล รายเดือน ไตรมาส และ ๖ เดือน

๔.๑.๕ กิจกรรมวันนี้

๑) ขับเคลื่อนตัวชี้วัดที่ ๘ การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

๒) การรวมกลุ่มของสมาชิกขมรม

๓) การสร้างจิตสำนึกหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา ภายใต้แนวคิดจิตพอเพียงต้านทุจริตหรือ Model STRONG ใช้พันธะสัญญาร่วมกันคือ สาธารณสุข ซื่อสัตย์ โปร่งใส ตื่นรู้ สุจริต จิตพอเพียง S Sufficiency ความพอเพียง ยึดมั่นค่านิยม ความพอเพียง นำหลักปรัชญามาใช้ ไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน

T Trannsparency ความโปร่งใส คือการสร้างวัฒนธรรมของการเปิดเผย พร้อมให้ตรวจสอบ R Realise ความตื่นรู้ ตื่นรู้ต่อปัญหาการทุจริต O Onward มุ่งไปข้างหน้า คือ การต่อสู้ในจิตใจกับการไม่ทุจริต แก้ไขปัญหาเพื่อความเจริญ ยั่งยืนของ องค์กร N Knowledge ความรู้ คือ แสวงหาพัฒนาความรู้ ให้เท่าทันต่อสถานการณ์ พัฒนาให้เกิดสิ่งใหม่ G Generosity ความเอื้ออาทร ความเอื้ออาทรต่อกันบนพื้นฐานของจริยธรรมและกฎหมายที่มีได้ต้องการหวัง ผลตอบแทน โดยกำมือขวาให้แน่น S Sufficiency ยึดมั่นค่านิยม ความพอเพียง ไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนรวม มาเป็นส่วนตน Trannsparency ความโปร่งใส พร้อมให้ตรวจสอบ โดยจัด

๔) จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริตภายใต้แนวคิด จิตพอเพียงด้านทุจริต หรือ Model STRONG โดยนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ ดังนี้ S – Sufficiency หมายถึง ความพอเพียง T – Transparency หมายถึง ความโปร่งใส R – Realise หมายถึง ความตื่นรู้ O – Onward หมายถึง มุ่งไปข้างหน้า N – Knowledge หมายถึง ความรู้ และ G – Generosity หมายถึงความเอื้ออาทร พร้อมทั้งให้บุคลากรในสังกัดร่วมทำ สัญลักษณ์ STRONG โดยให้กำมือขวาไว้แน่นแล้วนำมาวางแนบออกข้างซ้าย พร้อมพูดคำว่า STRONG พร้อมเพรียงกัน ที่ประชุมรับทราบ

๔.๒ นายเกียรติพร แก้วกวน ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ใน หน่วยงาน เรื่อง การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา รายละเอียด ดังนี้

๔.๒.๑ สาเหตุของการทุจริตและทิศทางการป้องกันการทุจริตในประเทศไทย การทุจริตเป็นหนึ่งใน ประเด็นที่ทั่วโลกแสดงความกังวลอันเนื่องมาจากเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อน ยากต่อการจัดการและเกี่ยวข้องกับทุก ภาคส่วน เป็นที่ยอมรับกันว่า การทุจริตนั้นมีความเป็นสากลเพราะมีการทุจริตเกิดขึ้นในทุกประเทศ ไม่ว่าจะเป็นประเทศ ที่พัฒนาแล้วหรือประเทศที่กำลังพัฒนา การทุจริตเกิดขึ้นทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนหรือแม้กระทั่งในองค์กรที่ไม่ แสวงหาผลกำไรหรือองค์กรเพื่อการกุศล ในปัจจุบันการกล่าวหาและการฟ้องร้องคดีการทุจริตยังมีบทบาทสำคัญในด้าน การเมืองมากกว่าช่วงที่ผ่านมา รัฐบาลในหลายประเทศมีผลการปฏิบัติงานที่ไม่โปร่งใสเท่าที่ควร องค์กรระดับโลก หลายองค์กรเสื่อมเสียชื่อเสียง เนื่องมาจากเหตุผลด้านความโปร่งใสสื่อมวลชนทั่วทั้งโลก ต่างเฝ้ารอที่จะได้นำเสนอข่าว อื้อฉาวและการประพตผิดจริยธรรมด้านการทุจริต โดยเฉพาะบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งระดับสูงต่างถูกเฝ้าจับจ้องว่าจะ ถูกสอบสวนเมื่อใด อาจกล่าวได้ว่าการทุจริตเป็นหนึ่งในปัญหาใหญ่ที่จะขัดขวางการพัฒนาประเทศให้เป็นรัฐสมัยใหม่ ซึ่งต่างก็ที่ทราบกันดีว่าทุกประเทศควรพัฒนาประเทศโดยให้ความสำคัญกับปัญหาการทุจริตเป็นประเด็นแรกๆ เห็นได้ ชัดว่าการทุจริตส่งผลกระทบต่ออย่างมากกับการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่กำลังพัฒนา เช่นเดียวกับ กับกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกก็มีความกังวลในปัญหา การทุจริตด้วยเช่นเดียวกัน โดยเห็นพ้องต้องกันว่าการ ทุจริตเป็นปัญหาใหญ่ที่กำลังขัดขวางการพัฒนา เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ให้ก้าวไปสู่รัฐสมัยใหม่ และควรเป็น ปัญหาที่ควรจะต้องรีบแก้ไขโดยเร็วที่สุด

การทุจริตนั้นอาจเกิดขึ้นได้ในประเทศที่มีสถานการณ์ดังต่อไปนี้

(๑) มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อกำหนดจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางธุรกิจ ซึ่งจะ เป็นโอกาสที่จะทำให้เกิดเศรษฐกิจผลหรือมูลค่าเพิ่มหรือกำไรส่วนเกินทางเศรษฐกิจ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมาตรการ หรือข้อกำหนดดังกล่าวมีความซับซ้อน คลุมเครือ เลือกปฏิบัติเป็นความลับหรือไม่โปร่งใส

(๒) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีสิทธิ์ขาดในการใช้ดุลยพินิจ ซึ่งให้อิสระในการเลือกปฏิบัติเป็นอย่างมาก ว่าจะเลือกใช้อำนาจใดกับใครก็ได้

(๓) ไม่มีกลไกที่มีประสิทธิภาพหรือองค์กรที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลและจัดการต่อการกระทำใดๆ ของ เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนา การทุจริตมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมากมากโดย ไม่ใช่เพียงเพราะว่าลักษณะประชากรนั้นแตกต่างจากภูมิภาคอื่นที่พัฒนาแล้ว หากแต่เป็นเพราะกลุ่มประเทศที่กำลัง พัฒนานั้นมีปัจจัยภายในต่าง ๆ ที่เอื้อหรือสนับสนุนต่อการเกิดการทุจริต อาทิ ๑) แรงขับเคลื่อนที่อยากมีรายได้เป็น

จำนวนมากอันเป็นผลเนื่องมาจากความจน ค่าแรง ในอัตราที่ต่ำ หรือมีสภาวะความเสี่ยงสูงในด้านต่าง ๆ เช่น ความเจ็บป่วย อุบัติเหตุ หรือการว่างงาน ๒) มีสถานการณ์หรือโอกาสที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตได้เป็นจำนวนมาก และมีกฎระเบียบต่างๆ ที่อาจนำไปสู่การทุจริต (๓) การออกกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมที่ไม่เข้มแข็ง

๔.๒.๒ กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ประกอบด้วย

(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) มาตรา ๑๐๐, ๑๐๓/๑

(๒) ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมดาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓

(๓) ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการในการป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติราชการหลายประการ ดังปรากฏในหมวด ๒ ข้อ ๓ (๓) ข้อ ๕(๑), (๒), (๓), (๔) ข้อ ๖(๑), (๒), (๓) ข้อ ๗(๔), (๕) ข้อ ๘(๕) ข้อ ๙(๑) เป็นต้น

๔.๒.๓ การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม

(๑) สำนักงาน ก.พ. ได้นิยามความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interest: COI) หมายถึง สถานการณ์หรือการกระทำที่บุคคลไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ พนักงานบริษัทหรือผู้บริหาร มีผลประโยชน์ส่วนตัวมากจนมีผลต่อการตัดสินใจ หรือมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหน้าที่ ที่บุคคลนั้นรับผิดชอบอยู่และส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวม

(๒) ทฤษฎี ความหมาย และรูปแบบของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน กับผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of interest)

-คำว่า Conflict of Interests มีผู้ให้คำแปลเป็นภาษาไทยไว้หลากหลาย เช่น “การขัดกัน แห่งผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม” หรือ “ประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม” หรือ “การขัดกันระหว่างผลประโยชน์สาธารณะและผลประโยชน์ส่วนตน” หรือ “ประโยชน์ทับซ้อน” หรือ “ผลประโยชน์ทับซ้อน” หรือ “ผลประโยชน์ขัดกัน” หรือบางท่านแปลว่า “ผลประโยชน์ขัดแย้ง” หรือ “ความขัดแย้งทางผลประโยชน์” การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม หรือที่เรียกว่า Conflict of Interests นั้นก็มีลักษณะทำนองเดียวกันกับกฎศีลธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี หลักคุณธรรม จริยธรรม กล่าวคือ การกระทำใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม เป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยงไม่ควรจะกระทำ แต่บุคคลแต่ละคนแต่ละกลุ่มแต่ละสังคมอาจเห็นว่าเรื่องใดเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมแตกต่างกันไป หรือเมื่อเห็นว่าเป็นการขัดกันแล้วยังอาจมีระดับของความหนักเบาแตกต่างกัน อาจเห็นแตกต่างกันว่าเรื่องใดกระทำได้ กระทำไม่ได้แตกต่างกันออกไปอีก และในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบางเรื่องบางคนอาจเห็นว่าไม่เป็นไร เป็นเรื่องเล็กน้อยหรืออาจเห็นเป็นเรื่องใหญ่ ต้องถูกประณาม ตำหนิติฉินินทาว่ากล่าว ฯลฯ แตกต่างกันตามสภาพของสังคม

โดยพื้นฐานแล้วเรื่องการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมเป็นกฎศีลธรรมประเภทหนึ่งที่บุคคลไม่พึงละเมิดหรือฝ่าฝืน แต่เนื่องจากการฝ่าฝืนกันมากขึ้น และบุคคลผู้ฝ่าฝืนก็ไม่มี ความเกรงกลัวหรือละอายต่อการฝ่าฝืนนั้น สังคมก็ไม่ลงโทษหรือลงโทษไม่เพียงพอที่จะมีผลเป็นการห้ามการกระทำดังกล่าว และในที่สุดเพื่อหยุดยั้งเรื่องดังกล่าวนี้จึงมีการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์มากขึ้น ๆ และเป็นเรื่องที่สังคมให้ความสนใจมากขึ้นตามลำดับ

-ประโยชน์ส่วนบุคคล (Private Interests) คือ การที่บุคคลทั่วไปในสถานะเอกชน หรือเจ้าพนักงานของรัฐในสถานะเอกชนได้ทำกิจกรรมหรือได้กระทำการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนตน ครอบครัว เครือญาติ พวกพ้อง หรือของกลุ่มในสังคมที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประกอบอาชีพ การทำธุรกิจ การค้า การลงทุน เพื่อหาประโยชน์ในทางการเงินหรือในทางธุรกิจ เป็นต้น

-ประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ (Public Interests) คือ การที่บุคคลใดๆ ในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐ) ได้กระทำการใดๆ ตามหน้าที่หรือได้ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการดำเนินการในอีกส่วนหนึ่งที่แยกออกมาจากการดำเนินการตามหน้าที่ในสถานะของเอกชน การกระทำการใดๆ ตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีวัตถุประสงค์หรือมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม หรือการรักษาประโยชน์ส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ของรัฐ การทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและจะมีรูปแบบของความสัมพันธ์หรือมีการกระทำในลักษณะต่างๆ กันที่เหมือนหรือคล้ายกับการกระทำของบุคคลในสถานะเอกชน เพียงแต่การกระทำในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกับการกระทำในสถานะเอกชนจะมีความแตกต่างกันที่วัตถุประสงค์ เป้าหมาย หรือประโยชน์สุดท้ายที่แตกต่างกัน

-การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม หรือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดๆ หรือดำเนินการในกิจการสาธารณะที่เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่หรือความรับผิดชอบในกิจการของรัฐหรือองค์กรของรัฐ เพื่อประโยชน์ของรัฐหรือเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มีผลประโยชน์ส่วนตัวเข้าไปแอบแฝง หรือเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียในรูปแบบต่างๆ หรือเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวเข้ามามีอิทธิพลหรือเกี่ยวข้องในการใช้อำนาจหน้าที่หรือดุลยพินิจในการพิจารณาตัดสินใจในการกระทำการใดๆ หรือดำเนินการดังกล่าวขึ้นเพื่อแสวงหาประโยชน์ในการทางการเงินหรือประโยชน์อื่นๆ สำหรับตนเอง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

๔.๒.๔ รูปแบบของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ประกอบด้วย

(๑) การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ (Accepting benefits) ซึ่งผลประโยชน์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินของขวัญ การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใด ในลักษณะเดียวกันนี้ และผลจากการรับผลประโยชน์ต่างๆ นั้น ได้ส่งผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๒) การทำธุรกิจกับตนเอง (Self-dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts) เป็นการที่เจ้าพนักงานของรัฐโดยเฉพาะผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเข้าไปมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานที่ตนสังกัด โดยอาจจะเป็นเจ้าของบริษัทที่ทำสัญญาเอง หรือเป็นของเครือญาติ สถานการณ์เช่นนี้ เกิดบทบาทที่ขัดแย้ง หรือเรียกได้ว่าเป็นทั้งผู้ซื้อและผู้ขายในเวลาเดียวกัน เช่น การใช้ตำแหน่งหน้าที่ทำให้หน่วยงานของรัฐทำสัญญาซื้อสินค้าจากบริษัทของตนเอง หรือจ้างบริษัทของตนเองเป็นที่ปรึกษา หรือซื้อที่ดินของตนเองในการจัดสร้างสำนักงาน

(๓) การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือหลังเกษียณ (Post employment) เป็นการที่เจ้าพนักงานของรัฐลาออกจากหน่วยงานของรัฐและไปทำงานในบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน หรือบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม โดยบุคคลผู้เคยดำรงตำแหน่งสาธารณะมาก่อน มักจะรู้ข้อมูลความลับ ขั้นตอนวิธีการทำงาน หรือมีอิทธิพลต่อเจ้าพนักงานของรัฐ ที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ และใช้อิทธิพลหรือความสัมพันธ์จากที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานเดิมนั้นหาประโยชน์ให้กับบริษัทและตนเอง

(๔) การทำงานพิเศษ (Outside employment or Moonlighting) ในรูปแบบนี้มีได้หลายลักษณะ เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจ ที่เป็นการแข่งขันกับหน่วยงาน หรือองค์การสาธารณะที่ตนสังกัดหรือการรับจ้างพิเศษเป็นที่ปรึกษาโครงการ โดยอาศัยตำแหน่งในราชการ สร้างความน่าเชื่อถือว่าโครงการของผู้ว่าจ้างจะไม่มีปัญหาติดขัดในการพิจารณาจากหน่วยงานที่ปรึกษาสังกัดอยู่ หรือกรณีที่เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีของกรมสรรพากรที่รับงานพิเศษเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นผู้ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบ

(๕) การรู้ข้อมูลภายใน (Inside information) เป็นสถานการณ์ที่เจ้าพนักงานของรัฐ ใช้ประโยชน์จากการที่ตนเองรับรู้ข้อมูลภายในหน่วยงาน และนำข้อมูลนั้นไปหาผลประโยชน์ให้กับตนเองหรือพวกพ้อง อาจจะไปหาประโยชน์โดยการขายข้อมูลหรือเข้าเอาประโยชน์เสียเอง เช่น ทราบว่ามีการตัดถนนผ่านบริเวณใดก็จะเข้าไปซื้อที่ดินนั้นในนามของภรรยา หรือทราบว่าจะมีการซื้อขายที่ดินเพื่อทำโครงการรัฐ ก็จะเข้าไป ซื้อที่ดินนั้นเพื่อเก็งกำไรและขายให้กับรัฐในราคาที่สูงขึ้น

(๖) การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว (Using your employer's property for private advantage) เป็นการที่เจ้าพนักงานของรัฐนำเอาทรัพย์สินของราชการซึ่งจะต้องใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการเท่านั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง หรือการใช้ ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาไปทำงานส่วนตัว เช่น การนำเครื่องใช้สำนักงานต่างๆ กลับไปใช้ที่บ้าน การนำรถยนต์ราชการไปใช้ในงานส่วนตัว

(๗) การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Pork barreling) เป็นการที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้บริหารระดับสูงอนุมัติโครงการไปลงพื้นที่ หรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อหาเสียง เช่น การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการไปลงพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง การที่นักการเมืองในจังหวัดขอเพิ่มงบประมาณเพื่อทำโครงการตัดถนนหรือสร้างสะพานในจังหวัดโดยใช้ชื่อหรือนามสกุลตนเองเป็นชื่อสะพานและถนนนั้น เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของสิ่งสาธารณะประโยชน์

(๘) การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง (Nepotism) หรืออาจจะเรียกว่าระบบอุปถัมภ์พิเศษ เป็นการที่ใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง เช่น การที่เจ้าพนักงานของรัฐใช้อิทธิพลหรือใช้อำนาจหน้าที่ทำให้หน่วยงานของตนเข้าทำสัญญากับบริษัทของพี่น้องของตน การแต่งตั้งคู่สมรสหรือลูกเข้มารับตำแหน่งสำคัญๆ ในหน่วยงาน การใช้อำนาจแต่งตั้งหรือเลื่อนชั้นอย่างไม่เป็นธรรม การคัดสรรคัดเลือกบุคคลากรอย่างไม่โปร่งใส

(๙) การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าพนักงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐอื่น (Influence) เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองหรือพวกพ้อง โดยเจ้าพนักงานของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่ข่มขู่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้หยุดทำการตรวจสอบบริษัทของเครือญาติของตน

(๑๐) การขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมประเภทอื่น ๆ

๔.๒.๕ ปัจจัยที่ทำให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน เนื่องจากคนไทยมีฐานความคิดในลักษณะบูรณาการ คือ ไม่สามารถแยกแยะระหว่างเรื่องส่วนตัวกับเรื่องส่วนรวมออกจากกันได้อย่างสิ้นเชิง มีฐานความคิดในเรื่องการตอบแทนบุญคุณ โดยเฉพาะบุญคุณทางการเมือง หรือ มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ทำให้รายรับไม่สมดุลกับรายจ่าย และมีความจำเป็นในการรักษาตัวรอดและยึดถือค่านิยมของสังคมที่เน้นเรื่องวัตถุนิยม นอกจากนี้โครงสร้างการบริหารและระบบการตรวจสอบถ่วงดุลยังไม่มีประสิทธิภาพ และตัวบทกฎหมายที่มีอยู่ยังไม่ตอบสนองต่อสภาพปัญหา หรือยังไม่เพียงพอต่อการ “ป้องกัน” และ “ปราบปราม” ผู้ที่จะกระทำความผิดหรือคิดที่จะกระทำความผิดที่เอื้อต่อการมีผลประโยชน์ทับซ้อนเท่าที่ควร

๔.๒.๖ แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

๔.๒.๖.๑ แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันมิให้มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติ มาตรา ๑๐๐ แห่ง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๑) การเตรียมตัวก่อนเข้าสู่ตำแหน่ง (ก่อนเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ)

-ก่อนเข้ามารับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบุคคลนั้นๆ จะต้องเตรียมตัวโดยตรวจสอบตนเอง คู่สมรส บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ว่าได้มีการดำเนินกิจการใดๆ บ้าง

-ในขณะที่ตนเองอยู่ในสถานะของเอกชนที่ได้ทำธุรกิจหรือทำการค้าไว้กับรัฐ โดยจะต้องตรวจสอบการเป็นคู่สัญญากับรัฐ การรับสัมปทานจากรัฐหรือการเป็นกรรมการผู้จัดการ การถือหุ้นหรือการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือการเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนต่างๆ ว่ามีหรือไม่อย่างไร และต้องสำรวจกิจการต่างๆ ของคู่สมรส รวมถึงการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒) การปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงตนในระหว่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่ง เช่น ตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐต้องไม่ดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๐ แห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

- คู่สมรสของเจ้าหน้าที่รัฐ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้ห้ามคู่สมรสมิให้ดำเนินกิจการใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมไว้ด้วย

๓) การดำเนินกิจการในภายหลังที่พ้นจากตำแหน่ง (พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยังไม่ถึง ๒ ปี)

- กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามมาตรา ๑๐๐ ได้บัญญัติห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้ดำเนินกิจการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม โดยห้ามดำเนินกิจการนั้นต่อไปอีกเป็นเวลา ๒ ปี นับแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้พ้นจากตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งนั้นๆ แล้ว ทั้งนี้ ได้ห้ามการดำเนินกิจการของคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย

๔.๒.๖.๒ กรณีการรับของขวัญหรือรับผลประโยชน์ ในการรับของขวัญหรือผลประโยชน์ใดๆ ท่านควรพิจารณาตอบคำถาม ๓ ข้อนี้ เพื่อใช้ในการตัดสินใจว่าจะรับหรือไม่รับของขวัญหรือผลประโยชน์นั้นๆ คือ

(๑) เราควรรับหรือไม่ : ตามหลักการทางจริยธรรม แม้ว่าเราไม่ควรรับ แต่มีหลายโอกาสที่เราไม่สามารถปฏิเสธได้ หรือเป็นการรับในโอกาสที่เหมาะสมตามขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมหรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันมาในสังคม อย่างไรก็ตาม มีหลายโอกาสที่ไม่เป็นการเหมาะสมที่จะรับอย่างยิ่ง ดังนี้

- ถ้าเป็นการให้เงิน ท่านต้องปฏิเสธ ไม่ว่าจะป็นโอกาสใดๆ หรือการรับเงินสดหรือสิ่งใดๆ ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินได้ เช่น หุ้น พันธบัตรหรือล็อตเตอรี่ ฯลฯ ล้วนเข้าข่ายการรับสินบน และเป็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนทั้งสิ้น

- ทั้งนี้หากได้รับการเสนอสิ่งใดๆ นอกเหนือจากเงิน สิ่งที่เราควรนำมาเป็นเหตุผล ในการตัดสินใจ คือ พิจารณาว่าทำไมเขาจึงเสนอของขวัญหรือผลประโยชนดังกล่าวให้เรา และการเสนอของดังกล่าวนี้มีผลต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติตนหรือไม่ หรือควรพิจารณา บนหลักการปฏิบัติงานในภาครัฐ ที่อยู่บนพื้นฐานว่า การกระทำการตัดสินใจใดๆ จะต้องกระทำด้วยความเป็นกลาง ปราศจากการมีส่วนได้ส่วนเสียในการให้บริการ และปกป้องผลประโยชน์ของสังคมไทยโดยรวม ดังนั้น องค์กรหรือบุคคลใดๆ ไม่ควรใช้ของขวัญหรือผลประโยชน์มาแสวงหาความชอบ ผลประโยชน์ให้กับองค์กรของตนหรือตนเอง เหนือองค์กรหรือบุคคลอื่นๆ ทำให้สั่นคลอนความเชื่อถือว่าไว้วางใจที่ประชาชนมีต่อรัฐ และทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคม

๒) เราควรรายงานการรับหรือไม่

-ของขวัญทั้งหมดที่มีค่าทางประวัติศาสตร์หรือวัฒนธรรม เช่น งานศิลปะ พระพุทธรูป เครื่องประดับโบราณ ฯลฯ แม้จะมีขนาดเล็ก แต่ก็ถือว่า ของขวัญนั้นๆ เป็นทรัพย์สินขององค์กรไม่ว่าจะมีราคาเท่าใด

-ของขวัญหรือผลประโยชน์ที่ได้รับเมื่อเทียบกับราคาตลาด มีค่าน้อยกว่า ๓,๐๐๐ บาท ไม่ต้องรายงาน หรืออาจเก็บเป็นของตนเองได้ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓

-ของขวัญหรือผลประโยชน์ใดๆ เมื่อเทียบกับราคาตลาดมีค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท ต้องรายงานหน่วยงานและลงทะเบียนไว้

-ถ้าของขวัญหรือผลประโยชน์ที่มีค่าทางการตลาดระหว่าง ๓,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท และเจ้าหน้าที่มีความจำเป็นต้องรับ ให้องค์กรโดย หัวหน้าส่วนราชการตัดสินใจว่า สมควรให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐคนนั้นๆ รับทรัพย์สินดังกล่าวหรือไม่

-ถ้าของขวัญหรือผลประโยชน์มีค่าทางการตลาดมากกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ส่งมอบเป็นทรัพย์สินขององค์กร เพื่อใช้ประโยชน์สาธารณะหรือตามความเหมาะสม องค์กรอาจพิจารณาอนุญาตให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเก็บรักษาของไว้เป็นกรณีไป เช่น ของขวัญในการย้ายหน่วยงาน ขณะดำรงตำแหน่งเดิม ของขวัญในโอกาสเกษียณอายุราชการ หรือลาออกจากราชการ เป็นต้น

-ถ้าในปีงบประมาณใด ๆ คุณค่าของขวัญและหรือผลประโยชน์ที่ได้รับจาก ผู้ให้คนเดียวกัน กลุ่มเดียวกัน หรือผู้ให้มีความสัมพันธ์กันหลายๆ ครั้ง เมื่อรวมกันทั้งปีมีค่ามากกว่า ๓,๐๐๐ บาท ต้องรายงานของขวัญหรือผลประโยชน์แต่ละอย่างที่ได้รับ

-ถ้าในปีงบประมาณใด ๆ ได้ของขวัญและหรือผลประโยชน์ที่ได้รับจากรับบริการ แม้จะต่างคนต่างกลุ่ม เพื่อเป็นการขอบคุณในการให้บริการที่ดี แต่เมื่อรวมกันแล้วมีค่ามากกว่า ๓,๐๐๐ บาท ต้องรายงานของขวัญหรือผลประโยชน์แต่ละอย่างนั้น

-ของขวัญและหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับการเพื่อเป็นการขอบคุณจากผู้รับบริการ (ประชาชน และองค์กรเอกชน) ที่ได้อย่างสม่าเสมอบ่อยครั้ง อาจทำให้เกิดข้อสงสัยจากประชาชนว่ามีอิทธิพลบิดเบือนก่อให้เกิดอคติในการให้บริการของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรืออาจก่อให้เกิดความรู้สึกขอบและคาดหวังว่าจะได้รับของขวัญหรือผลประโยชน์เมื่อมีผู้มารับบริการ ควรปฏิเสธการรับ

-เงินสดหรือสิ่งใดๆ ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินได้ ต้องปฏิเสธไม่รับ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดๆ

๓) เราสามารถเก็บไว้เป็นของตนเองได้หรือไม่

-ปกติสามารถเก็บรักษาไว้เอง หากของขวัญหรือผลประโยชน์นั้นมีค่าไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

-หากมีราคาทางการตลาดระหว่าง ๓,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท ส่วนราชการต้องพิจารณาตัดสินว่า

ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นๆ จะเก็บไว้เองได้หรือไม่

-หากราคามากกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท จะต้องให้เป็นทรัพย์สินของส่วนราชการ และส่วนราชการ

พิจารณาตัดสินว่า จะใช้ประโยชน์อย่างไร ที่ประชุมรับทราบ

๔.๓ นายเกียรติพร แก้วกวน นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ภายใน

หน่วยงานเกี่ยวกับการเสริมสร้าง และพัฒนาทางด้านจริยธรรมและการรักษาวินัย รวมทั้งการป้องกันมิให้กระทำผิด

วินัย ดังนี้ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ได้กำหนดวินัยข้าราชการอย่างเคร่งครัดโดยมีกลวิธี

ในการดำเนินงานหรือแนวทาง ๔ อย่างเป็นหลัก คือ

๑. การเสริมสร้างและการพัฒนาให้ข้าราชการมีวินัยโดยเป็นบทบาทของผู้บังคับบัญชาในการควบคุมและส่งเสริมให้กับลูกน้องในสังกัดรวมไปถึงการสร้าง ความสนใจต่างๆ

๒. การป้องกันไม่ให้ข้าราชการกระทำผิดวินัยซึ่งการป้องกันไม่ให้ทำผิดวินัย ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาเสริมสร้างในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรมในโอกาสต่างๆ ตามมาตรา ๘๗ แห่ง พรบ.ข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ นอกจากนี้ สป.ก็ได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ข้าราชการได้ปฏิบัติตามเพื่อที่จะไม่ให้เกิดการกระทำผิดวินัย ทั้งนี้ ดำเนินการโดย สป. และ ปปช. กลยุทธ์ต่อไป หากมีการทำผิดให้มีการลงโทษทางวินัย ซึ่งโทษทางวินัยมีอยู่ ๕ สถานคือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออกและไล่ออกเห็นสมควรแก่กรณี เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับการร้องเรียนเกี่ยวกับการทำผิดวินัยก็ต้องดำเนินการ ถ้าไม่ดำเนินการก็ถือว่าละเลยหน้าที่ถือว่าทำผิดวินัยด้วย

๓. คณะรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายกวดขันให้ข้าราชการมีวินัยทางการเมืองดังนี้ ข้าราชการสามารถเป็นสมาชิกพรรคการเมืองได้แต่มีข้อห้ามดังนี้

- ไม่ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง
- ไม่ใช้สถานที่ราชการในกิจการทางการเมือง
- ไม่วิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลให้ปรากฏแก่ประชาชน
- ไม่แต่งเครื่องแบบราชการไปร่วมประชุมพรรคการเมืองหรือร่วมประชุมที่สาธารณชนอันเป็นที่ประชุม

ทางการเมือง

- ไม่ประดับเครื่องหมายพรรคการเมืองในเวลาสวมเครื่องแบบราชการทั้งในเวลาราชการและไม่ใช้เวลาราชการ
- ไม่บังคับให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือประชาชนไปเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองใดการเมืองหนึ่ง
- ไม่ขอร้องให้บุคคลบริจาคเงินทรัพย์สินแก่พรรคการเมือง
- ไม่โฆษณาหาเสียงเพื่อประโยชน์แก่พรรคการเมืองหรือสนับสนุนให้เป็นที่เปิดเผยแก่สาธารณชน

๔. การปราบปรามและพิจารณาโดยผู้บังคับบัญชาเมื่อมีข้าราชการทำผิดพิจารณาสั่งการในเรื่องของการให้คุณให้โทษทั้ง ๕ สถานข้างต้น โทษวินัยร้ายแรงคือการขาดวินัยเกิน ๑๕ วันโดยไม่มาอีกแล้ว ความผิดนั้นคือการไล่ออก หรือแม้แต่การทุจริตเงินถึงแม้ว่าจะคืนแล้วก็ไม่ลดโทษ นอกจากนั้นคือข้าราชการที่เสพของมีนเมาโดยข้าราชการไม่สามารถครองสติได้ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของข้าราชการ และห้ามเล่นการพนัน และในเทศกาลปีใหม่ การให้ของขวัญจากผู้บังคับบัญชาให้ลูกน้องหรือลูกน้องให้ผู้บังคับบัญชาหรือคนที่มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตปี พ.ศ.๒๕๔๒ สามารถรับของขวัญได้โดยวงเงินไม่ เกิน ๓,๐๐๐ บาท กรณีถ้าเกิน ๓,๐๐๐ บาทต้องทำบันทึกถึงผู้บังคับบัญชา ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๕.๒ วิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ของหน่วยงาน โดยจากการระดมสมองของสมาชิกชมรม STRONG จิตพอเพียงต้านทุจริต สำนักงานสาธารณสุขอำเภอจุฬาภรณ์ พบว่าประเด็นที่เจ้าหน้าที่ในสังกัดยังคงมีความเสี่ยงต่อเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนมี ๔ ประเด็น ได้แก่ (รายงานการบริหารความเสี่ยงแนบท้าย)

- ๑) การจัดหาพัสดุ
- ๒) การจัดทำโครงการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ประชุม และสัมมนา
- ๓) การเบิกค่าตอบแทน
- ๔) การใช้รถยนต์ราชการ

๕.๒ ที่ประชุมมีมติให้นำผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงไปกำหนดมาตรการเพื่อจัดการกับความเสี่ยง ๔ ประเด็นข้างต้น และอบรมให้ความรู้หรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในโอกาสต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๖ วาระอื่นๆ

- ไม่มี

ปิดการประชุมเวลา ๑๕.๐๐ น.

(นายเกียรติพร แก้วกวน)

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

(นายวสุพัชร์ แก้วกิม)

ตำแหน่ง สาธารณสุขอำเภोजุฬารักษ์

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

วัน ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖